

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 969).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Under Forhandlingerne i det Folketingsudvalg, som jeg omfalte ved Behandlingen af den foregaaende Sag, opnaaedes der Enighed om at gennemføre visse Begunstigelser for Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere, og det Lovforslag, der her foreligger, er Resultatet af disse Forhandlinger og af den Enighed, som dør blev opnaaet. Ærede Medlemmer vil vide, at foruden de Driftslaane foreninger, der nu vil blive oprettet i Henhold til det Lovforslag, der er gennemført i begge Ting, og som forhaabentlig meget snart vil kunne opnaa Kongens Stadfæstelse, har vi siden 1925 haft Driftslaane foreninger af en særlig Beskaffenhed for mindre Jordbrugere. Der har imidlertid været Ønsker om, at der skulde foretages visse Ændringer i den herom gældende Lov, og disse Ønsker vil, i hvert Tilfælde i alt væsentligt, blive imødekommet gennem de her foreslaaede Ændringer:

Ændringerne gaar ud paa følgende: For det første, at Statskassen gaar ind paa rent ud at bære Halvdelen af det Underskud, der maatte fremkomme i en saadan Driftslaane forening for mindre Jordbrugere ved Tab ved Udlaan til Medlemmerne. I den gældende Lov er det fastsat, at Staten skal dække Halvdelen af Underskuddet, dog først efter at Reservefonden er gaaet tabt. Men da der ikke i Loven er paabudt noget som helst om, at der skål tilvejebringes en Reservefond, vil denne Bestemmelse medføre, at man undlader at oprette Reservefond, for at Statens Risiko straks skal træde i Virksomhed. Det er da ogsaa kun et Mindretal af Driftslaane foreninger, der har oprettet Reservefond, og man behandler derfor Foreningerne ganske uens, ved at Staten i nogle Tilfælde først træder til, efter at Reservefonden er gaaet tabt, medens den, hvor der ikke er en Reservefond, straks maa træde til og dække Halvdelen af Underskuddet. Man var derfor fra alle Sider i Folketinget enig i, at det vil være rigtigt, at Staten i alle Tilfælde dækker Halvdelen af Underskuddet. Saa bliver det den paagældende Driftslaane forenings Sag gennem

sine Vedtægter at fastsætte, hvorvidt den vil have en Reservefond til forlods at gaa ind, inden de enkelte Medlemmer skal hæfte for deres Garanti. Jeg tror, at det er en meget betimelig Foranstaltning, og der har, som sagt, været Tilslutning fra alle Sider til Gennemførelsen af denne Ændring.

For det andet foreslaas der den Ændring, at medens Staten nu kun kan udlaane indtil 80 pCt. af den Garantium, der er tegnet i de enkelte Foreninger, skal Staten herefter kunne udlaane 100 pCt. deraf eller et Beløb, der svarer til den tegnede Garantium. Naar mindre Jordbrugere slaar sig sammen i en saadan Driftslaane forening og med deres smaa Midler tegner en Garantikapital af en vis Størrelse, finder jeg det ganske rimeligt, at Staten laaner dem et lige saa stort Beløb. Jeg ser egentlig ikke Nytten af at sætte det ned til 80 pCt., thi Risikoen er i alt væsentligt den samme; derfor har jeg fundet det rigtigt, at dette Ønske blev imødekommet.

Endelig vil der, hvis dette Lovforslag vedtages, blive indført den Ændring, at Statskassen som Bidrag til Dækning af Foreningernes Administrationsudgifter kan tilskyde et Beløb svarende til Halvdelen af den aarlige Udgift, dog ikke udover ½ pCt. af det samlede Beløb, der er udlaant. Det viser sig, at disse Administrationsudgifter i Regelen overstiger 1 pCt., og saa er det endda vanskeligt at gennemføre Administrationen paa rette Maade. Det er min bestemte Opfattelse, at hvis disse Foreninger, som egentlig er noget af et Forsøg, skal virke paa rette Maade, vil der kræves et meget stort Administrationsarbejde af den paagældende Forenings Formand. Der vil blive krævet nøje Kontrol med, at Vedtægterne overholdes, og der maa føres nøje Regnskab med de Midler, som anvendes i smaa Beløb til saa mange Medlemmer. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det kan blive vanskeligt for adskillige Foreninger at gennemføre baade Regnskabsføringen og Kontrollen paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Der har været lagt store Byrder paa de Formænd, som har været valgt af deres Standsfæller i disse Driftslaane foreninger, og de har udført et Arbejde, der slet ikke har været lønnet i den Udstrækning, det skulde have været, hvis Lønnen skulde have staaet i Forhold til det udførte Arbejde. Jeg mener derfor, at det kan være rigtigt, at Staten her træder til med en mindre Hjælp. De Udgifter, som det foreslaaede Bidrag vil medføre for Statskassen, bevilges paa de aarlige Finanslove. I denne Forbindelse skal jeg